

snælsker staae imod hinanden med omtrent lige Styrke, af hvilke den ene, idetmindste naar man vil gaae ud fra, hvad der har gjort sig gjældende i selve Udvalget, vil finde den største Tilslutning her i Thinget, som er villigt til at gjøre den store Concession, at indrømme, hvad der er det Gæste, hvorpaa man der, efter min Mening, har lagt Vægt, thi jeg mener, at Gudenaadalen skeer aldeles Fyldest i sin hele Udstrækning, og denne er det jo, som man vil have; forsaavidt det er kommet til Afstemning, og ikke den kortere Vej til den sydlige Grændse, som repræsenteres ved Randbøl Hede. Nu at gaae en anden Vej, i det vagehaab at tilvejebringe Enstemmighed, kan jeg ikke finde tilraadeligt. Skulle vi gjøre en Regning op med Hensyn til den Stilling, vi anbefale Landstinget, at antage ligeoverfor Folkethinget, saa er der en stor Linie paa mange Mil og af mange Miljoner Rigsdalers Værdi, hvori vi uden videre slutte os til Folkethinget; der er dernæst et Spørgsmaal, hvorum der har været meget deelte Meninger i Folkethinget, og der foreslaae vi, at optage den Mening, som vi ikke kunne tiltræde heelt, at optage, hvad der stemmer mod Regjerings Dnske, hvis Samtykke, ogsaa hører til for at opnaae, ikke Enstemmighed, men al mulig Chance for, at denne Lov kan gaae igjennem. Men desuden at udgive 1,370,000 Rd. for at købe nogle enkelte Stemmer, kan jeg albrig i mit Liv give mit Samtykke til, og i saa Fald vil jeg altsaa ikke kunne stemme for Loven.

B. Christensen: Ja, jeg kan meget roligt overlade det til Caserne af mit Foredrag, hvoribid jeg skulde have givet Anledning til Misforstaaelse af en saa færegen Natur som den, at jeg skulde have opstillet det som den høieste Lov at efterspore, hvad der var Meningen paa et andet Sted for at komme til Enighed med dette andet Sted. Det har jeg ikke gjort; jeg har sagt, at jeg troede ved mit

Endringsforslag at ville formere Chancerne for en Enighed mellem begge Thingene, og at jeg troede, at i et Forslag som dette var det af stør Vigtighed, at man søgte den Slags mæglende Udveie, hvorum den ærede Ordfører selv har talt med saa megen Pathos. Den anden Bemærkning, jeg skal tillade mig, er den, at naar jeg overhovedet trostigen stemmer for et Jernbaneanlæg i det Store i Nørrejylland, saa er det væsentlig betinget af, at just det Landstrøg, vi benævne Gudenaadalen, fuldstændigt optages deri, for at det kan blive til alt det, som jeg troer det kan udvikle sig til. Det er kun en personlig Bemærkning jeg der ved gjør; det er et personligt Motiv, der ligger i den Stilling, jeg indtager til denne hele Sag, og som har en væsentlig Betydning, men naar de ærede Herrer høre dette, ville de ogsaa kunne forstaae, at jeg med Alvor og Varme kan sætte Pris paa det Jernbanestykke fra Rye Mølle til Lange, hvorved efter min Opfattelse Vestjylland og Gudenaadalen ville komme til at gjøre et Fremmskridt, som man virkelig maa have ondt ved at forestille sig, hvor stort det vilde være, men hvorum man faaer en Slags Idee, naar man har haft Leilighed til, at gjøre sig bekendt med, hvorledes Dplandet har udviklet sig blot ved Silkeborgs Tilstedekomst.

Rettelser.

Nr. 157, Sp. 2478, Lin. 18 f. o.: "Stedetsfor" le. "1"
 "lees: "e. 2"
 Lin. 21 f. o.: "mindre" le:
 "stunde"